

Malé zamyšlení na konci roku...

V tomto roce jsme si připomenuli, že uplynulo již celých šedesát let od skončení 2. světové války. Šedesát let to je již průměrná délka lidského života. Zdála by se to již dost dlouhá doba na to, aby se zapomnělo. Ale stále žije ještě dost pamětníků neblahých událostí v květnu roku 1945, kdy se naše obec ocitla v samém středu válečného běsnění a to na samém konci války. Tenkrát jsme poprvé slyšeli dunění děl a raketometů. Nikdo tehdy ani zdaleka nepředpokládal, že právě naše obec bude tak zpuštěna. Události onoho května roku tisícího devítistého čtyřicátého pátého zanechaly na naší obci četné šrámy, které se podařilo v průběhu dalších let usilovnou prací našich občanů nejen zacelit, ale naše obec je dnes ještě krásnější než před tím. Jizvy na duši mnohých našich občanů, ty zůstaly, nelze se jen tak zbavit chmurných vzpomínek, které se stále vrací...

VALKA – to slovo zní jinak pro toho kdo ji prožil a jinak pro toho kdo ji zná jen z filmů či z vyprávění. Osobně jsem se z následky této války setkával ještě po mnoha letech v mnoha zemích. Když jsem deset let po válce poprvé navštívil Drážďany, procházející se od Hlavního nádraží vnitřním městem byl jsem do slova šokován, otrásly mnou proluky, které způsobily americké bomby ve staré nádherné tváři tohoto města, ztráty nenahraditelných stavitelských a uměleckých děl. V únoru 1945 tu americké bomby zapálily strašlivý oheň. „Kdo plakat zapomněl, ten se tomu naučil při zkáze Drážďan“ – řekl německý básník Gerhard Hauptmann. Když jsem tehdy stanul před zničeným Zwingrem a na Divadelním náměstí, nechápavě jsou kroutil hlavou. Vtírala se mi stále otázka: „Proč to všechno, proč tolik barbarství?“

Nezapomenu nikdy na spálené vesnice v Bělorusku a na Ukrajině, tak jak jsem je spatřil třináct let po válce. Nezapomenu nikdy na zničený pravoslavný klášter „Pečerskou Lávr“ v Kyjevě, klášter zničený nacisty. Nezapomenu nikdy na zničenou Varšavu, kterou chtěli nacisté po potlačení povstání v ghetu, vymazat z mapy Evropy. Těch nezapomenutelných vzpomínek je celá řada, - ba až v Tunisu v severní Africe zbyly po Romelově Afrikakorpsu železniční koleje vedoucí v poušti odnikud nikam, zničené a pískem na Saħaře zpola zasypané německé tanky.

A HISTORIE – historie stále pokračuje „Quiere Carne de hombres?“ – (Chcete lidské maso?), dnes už nevím kde jsem k téhle větě přišel, odkud se vzala v mé paměti.

Lidé proti lidem ... BUCHENWALD působí dnes dojmem klidu a zapomnění. Z lágru byly odstraněny všechny dřevěné baráky, ale něco tu přece jen zůstalo. Zůstala krematoria, tichý svědek ubohé smrti tisíců Zachována je hlavní brána s nápisem : „JEDEM DAS SEINE!“ (Každému co mu patří!).

Vzpomínky, ty se neustále vrací ... za mlhou tehdy v roce 1939 se objevil motocyklista, za ním druhý, třetí... Zíral jsem s hrůzou dětských očí na tu řadu motocyklistů v přilbách, seděli na motocyklech jako nějaké příšery, co tu jenom chtějí? Přejelo několik motocyklů a za nimi auto s vojáky, německými vojáky. Ne nevěděl jsem, nemohl jsem to vědět, že to znamená válku.

A HISTORIE, ta se stále opakuje, kolik bude ještě v budoucnu takových zničených Drážďan, kolik ještě Hirošim? Jak dlouho budou matky pronášet tato slova:

„Muerto niño, muerto mio ...“

„Moje mrtvé, moje dítě,
chlada kolem sebe rozehríváš,
v zemi, kde nikdo necítí tě“

Z.K.

Vydává Obecní úřad v Klopotovicích v listopadu 2005; redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák; čerpáno z Archívu tovačovského panství a materiálů Obecního úřadu v Klopotovicích.

Lopotník

Nezávislý občasník o dění v naší obci
Číslo 19 – podzim 2005

PF – 2006

*Také letos přejeme Vám jako loni.
Tance at u Vás hezky voní.
Pod stromčkem hodně dárků z lúsky.
starosti at Vám nedělají vrásky.*

*V Novém roce pak nejen zdraví,
ale také štěstí at Vás nepustí.
To je tedy milé dámy, drazí páni –
pro Vás naše přání !!!*

Galerie učitelů

Doplnění „galerie učitelů“ zdejší školy tak jak byla tato otištěna v Lopotníku číslo 7/2002. Údaje zde uveřejněné se nám podařilo doplnit takto: Vůbec prvním učitelem na naší škole byl v letech 1785 – 1788 učitel **Matěj Vyk**, (nar. 1735), ten před tím učil na škole v Biskupicích (v letech 1783 – 1785).

Po něm u nás působil učitel **Matyáš Vik** a to do roku 1802. Zajímavé je, že v pramenech se u nás v těchto letech uvádí „střední škola“ – i když musíme zdůraznit, že tento význam byl docela jiný než v současnosti. Matyáš Vik se psal Mathias Wik.

Od roku 1802 u nás působil učitel **Petr Pospíšil** – ten se psal Peter Pospischil (podpis Peter Pospischil) a učil v české nebo moravské řeči !!!

Po něm pak nastoupil **Norbert Vitásek**, který zde tedy působil v letech 1807 – 1811.

Další údaje jsou už uvedeny v Lopotníku číslo 7/2002.

Zajímavé charakteristiky některých učitelů z let 1844 a 1860 jsem se dočetl v knize Karla Štěgra – Josef Förchtgott, rektor v Tovačově, vydané už v roce 1929. První je z roku 1844, kdy se ženil náš pan učitel Josef Štěpánek. „16. ledna 1844 bylo na „Lapači“ svatební veselí. Pan Josef Štěpánek, učitel v Klopotovicích, rodák Lobodský se toho dne ženil. Nevěsta byla z Tovačova, panna Kateřina Matzenauerová, dcera měšťana z čísla 21, Jana Matzenauera bývalého panského švejcara ve Viklicích. Kolik hostů tu bylo kromě pana učitele Förchtgotta i veselý Tomášek z Lobodíc tu byl. A přece ne už všichni účastníci svatby před 8 lety. Misto Seelingera z Troubek byl tu jeho nástupce pan František Zapletal, místo Heegra Klopotovského byl tu Štěpánek – ženich. Troubecký Zapletal byl také zetěm Matzenauerovým. I Machan scházel, už nebyl v Oplocanech. Za něho tu byl nový kantor Kytka, bývalý „kyrysar“ – plných 18 let sloužil na vojně.

Bylo tu i kolik bratří Matzenauerových samých švejcarů panských, z Klopotovic, z Viklic, ze Saksova dvora a z Majetína ba i cizopanských až z Předmostí a Moštěnice. Rodina Matzenaurů původně německá, z alpských zemí, už téměř sto let byla v panských službách zdejších. Přišli sem ještě za pánů z Petřvaldu, jako švejcaři a tu hodnost dědili synové po otcích.“

A druhá událost je z roku 1860. „1860 – 18. června umřel pan rektor Josef Förchtgott – sedmdesátiletý, tuberkulosou plic.

Dlouhý a suchý pan Štěpánek, učitel z Klopotovic, stojí nad otevřenou rakví, přišeptal svému švagrovi: „jako by spal. Už to má odbyto, chudáček.“ Povzdychl a hrabal se v šosu dlouhého kabátu až vytáhl kostěnou černou tabatěrku.“

Tolik jen na dokreslení tehdejšího života kantorské společnosti. Ne neměli, to tehdejší venkovští kantoři v životě snadné. Ale o tom, bude jistě ještě příležitost pohovořit. Ostatně máme v úmyslu v budoucnu zpracovat nové, doplnění a rozšířené povídání o naší vesnické škole.

27. 8. uspořádala kulturní komise Obecního úřadu zájezd do ZOO Lešná.

Členové ZO AVZO si takto 10. září zpřijemnilo odpoledne na Podstrání.

Neměli bychom zapomínat na naše spoluobčany, kteří pracují na udržování vzhledu a zvelebování naší obce. Pan Ladislav Čuba seče trávu a pánové Jan Kohn, Martin Němeček a Josef Naniáš zachycení při rekonstrukci chodníků a vjezdů.

Poznámky:

1778 Demova Jan - *1

1817 Demova Kateřina

1862 Hříbek František

- dům č. 30 v pastouškách, demolice 1945

1817 Kuchař Vojtěch - *4

1859 Kuchař Fabián

1927 Kuchař Čeněk

- domek mezi č. 56 a 59, demolice asi 1938 ?

1817 vdova Adamíková - *3

1890 Adamík Tomáš

1928 Adamík Bedřich

- dům č.35

Adamíková Božena provdána Chorá – dům č. 76

1817 Mrva Josef - *8

1862 Mrva František

1900 Mrva Jan

1927 Došla Jan

- dům č. 34 v pastouškách, demolice 1945

(Došla Oldřich, Došla Ladislav)

1785 Plachý Václav- *5

1812 Plachý Jan (fojt)

- dům č. 3

1817 Dorazil Josef - *7

1900 Dorazil František

1937 Dorazilová Josefa

(později v domě číslo 81)

1817 Belhárek Josef, Belhárek Šebestián- *2

1859 Belhárek Martin

Belhárková Marie provdána Pospíšilová /manžel- Pospíšil Josef/

(Pospíšil Theodor - č. 33

Pospíšil Rudolf – č.41)

Pospíšilová Anastázie provdána Krátká (manžel-Krátký Karel)

1859 Dočkal Jiří - dům č. 38- *9

1895 Dočkal Josef

Dočkalová Kristýna provdána Čelechovská dům č. 39

Čelechovská Ludmila provdána Skácelova

1817 Žáček Alexa- *6

1890 Žáčková Františka provdána Parákova

- dům číslo 1 /manžel Alois Parák/

1900 Parák Jindřich a Emilie

1945 Parák Vojtěch, Parák Jaroslav, Paráková Jindřiška

Vidíme, že za posledních sto padesát let se mnohá příjmení od nás zcela vytratila, některá však se objevují i v dalších letech a dokonce i dnes. K novým usedlíkům za posledních sto let a těch byla velká řada se jednou míníme věnovat někdy příště, většina z nich se udržela až do našich dnů. Tím končíme první část pojednání o našich předcích, někdy příště si povíme o našich předcích v minulých 150 letech, které připravujeme.

Zprávy z radnice

19. veřejné zasedání zastupitelstva obce, konané dne 4. listopadu 2005

Zastupitelstvo obce projednalo:

- 1) Kontrolu usnesení z 18. zasedání
- 2) Návrh Smlouvy o zřízení věcného břemene Severomoravská plynárenská
- 3) Rozpočtové opatření číslo 2
- 4) Žádost o finanční příspěvek Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR – Klub RADOST Prostějov
- 5) Žádost o vybudování dětského koutku
- 6) Cenu prodávaného pozemku a sepsání kupní smlouvy
- 7) Nabídku leteckého snímování Letiště Hosín
- 8) Prodej dlažby

Zastupitelstvo obce schválilo:

- 1) Program zasedání zastupitelstva obce
- 2) Návrh smlouvy o zřízení věcného břemene Severomoravská plynárenská
- 3) Rozpočtové opatření číslo 2
- 4) Finanční příspěvek ve výši 1 000,- Kč Asociaci rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR Klub RADOST Prostějov
- 5) Vybudování dětského koutku
- 6) Cenu prodávaného pozemku na základě znaleckého posudku a sepsání kupní smlouvy
- 7) Letecké snímování obce
- 8) Prodej dlažby občanům – cena 50,-Kč/m²

Obecní úřad upozorňuje a žádá ty občany, kteří doposud nezaplatili stočné, aby tak učinili neodkladně.

V neděli 13. listopadu se konalo vítání občánků. Letos se v naší obci narodila Anita Kluková.

V pátek dne 9. prosince se uskuteční již tradiční předvánoční setkání s důchodci.

Klopotovští starousedlíci aneb každý máme své předky...

Dokončení

Výměnkáři:

Buchtová Marina, Vančura Jura, Habery Jan, Sedláček Jura, Čížková Anna, Hájek Alexa

Hořeři:

Pospíšil Josef, Pospíšilová Anna, Pospíšil Havel, Pospíšil Jan, Pospíšil Jakub, Pospíšilová Tereza.

Tady rovněž došlo ke značným změnám, nejvíce užívané příjmení bylo: Pospíšil a Kovařík. Od tohoto roku se objevuje řada nových příjmení, velká část z nich postupně zanikla jiná se udržela až do dnešní doby.

Ve výtahu Katastru obce Klopotovice z roku **1770** jsou uvedeni tito usedlí:

Půllánici:

23 - Zmeškal František

9 - Pospíšil Josef

6 - Grecman Václav

? - Pospíšil Karel

? - Jura Ondra

22 - Drkula František

27 - Říha Jakub

10 - Parák Matouš

? - Pospíšil Jan

7 - Vavruch Matouš

17 - Hudec Josef

4 - Kovařík Pavel

3 - Kovařík Jan

Čtvrtlánici:

19 - Kovařík Ondra

28 - Pyskovský Bartoň

8 - Marecký Jan

5 - Trval Tomáš

Chalupníci:

20 - Hájek Jakub

18 - Pavlík Martin

16 - Krejčíř Matouš

2 - Krátký František

1 - Surma Tomáš

Chaloupky bez rolí:

13 - Šebesta Pavel

14 - Obecní písař

15 - Obecní šenk

/poznámka: protože zdaleka ne všechna čísla domů v uvedeném dokumentu odpovídají současným, nelze u některých tato spolehlivě doložit/.

Hořeři:

Marína Buchtová, Vančura Jura, Slabý Jan, Sedláček Jura, Hájek Alexa, Pospíšilová Anna.

Výměnkáři volní s rolemi:

Pospíšil Josef, Pospíšilová Anna, Pospíšil Karel, Pospíšil Jan, Pospíšil Jakub, Pospíšilová Tereza,

Hořeři bez rolí:

Hudec Florián, Bartošek Pavel, Němčák Martin, Navrátil František, Žalák Jura, Šebesta Jan, Kovařík Jan, Němčák Jan.

Protože údaje o usedlých hospodářích na gruntech číslo 1 – 28 byla uvedena v Lopotníku číslo 12, dále se omezíme jen na příjmení domkařů, chalupníků a hořeřů .

Podle Kontribuce z roku **1778** byli u nás tito usedlí:

Domkaři:

Oulehla Josef, Demova Jan¹

Výměnkáři:

Buchtová Marina, Vančura Jura, Slabý Jan, Sedláček Jura, Piečková Anna, Hájek Alexa

Hořeři s rolemi:

Pospíšil Josef, Pospíšilová Anna, Pospíšil Karel, Pospíšil Jan, Pospíšil Jakub, Pospíšilová Tereza.

Hořeři bez rolí:

Oulehla Josef, Hudec František, Hudec Šebesta, Hruška František, Nesvadba Josef, Ocela Jiří, Šebestík Václav, Krátký Jiří, Demova Jan¹, Prášil Jakub.

V roce **1817** byli podle Registru na vybírání dávek od hořeřů u nás tito hořeři:

Obrník Rudolf, Belhárek Josef², Kovářička – vdova, Ondrouch František, Prášilova – vdova, Kuchař Vojtěch⁴, Kovařík František, Hasník Jiří, Zahradníček František, Kovařík Václav, Kovařík Jan, Pospíšil Dominik, Pyskovská – vdova, Plachý Jan⁵, Smolka Antonín, Doleželová Anna, Hrabal Matěj, Adamíková – vdova³, Žáček Alexa⁶, Lhotský Martin, Dorazil Josef⁷, Belhárek Šebestián², Trval Vavřín, Oulehla Fabián, Klobouk Václav, Šebestík Matouš, Šebestík Pavel, Mrva Josef⁸, Demova Kateřina¹, Stodolák Jan.

/ Malé odbočení pokud se týká příjmení Ondrouch: v roce 1923 obecní zastupitelstvo odmítlo chudinský příspěvek na Josefa Ondroucha, který se odmítl nastěhovat do obecní pastoušky, tato záležitost opět projednávána v roce 1925 kdy byla opět tato žádost zamítnuta s tím, aby žadatel přišel do zdejší obce domovské, kde mu bude poskytnut byt a strava po jednotlivých občanech. Pokud je mi známo jmenovaný se do naší obce nedostavil./

V seznamu přispívajících na založení školní knihovny z roku **1859** se nachází mimo jiné tato jména domkařů:

Belhárek Martin², Zahradníček František, Dočkal Jiří⁹, Mraček Jan, Klobouk Šimon, Mraček Hynek, Kuchař Fabián⁴ .